

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 59.

Z KRAKOWA DNIA 26 LIPCA 1829 ROKU W NIEDZIELE.

Z Warszawy d. 16 Lipca.

ROZKAZ DZIENNY

Do Woyska Polskiego.

W Kwaterze Głównej dnia 8 Lipca
w Warszawie. 1829 r.

Za Najwyższym Rozkazem.

Najjaśniejszy Cesarz Jmć i Król naj-
żaskawiej ozdobić raczył Orderami iak na-
stępuje:

Orła Białego.

Jego Królewiczowską Mość Jenerała Bry-
gady Xięcia Adama de Württemberg.

S. Anny Klasy Iwskiej.

Jenerała Brygady Suchorzewskiego.

S. Stanisława Klasy Iwskiej.

Jenerałów Brygad: Przebendowskiego,
Gielguda, Morawskiego i Czyżewskiego.

S. Stanisława Klasy IIgiej.

Jenerałów Brygad: Hurtyga, Pawło-
wskiego, Dziekońskiego, Tomickiego i Dwer-
nickiego; Pułkowników: Ruttie, Korytowskie-
go, Meciszewskiego i Bogusławskiego.

S. Anny Klasy IIgiej

z Koroną Cesarską.

Pułkowników: Stryeńskiego, Kamień-
skiego, Płonczyńskiego, Żwana, Rohlanda,

Weisfloga, Skarzyńskiego, Skrzyneckiego,
Słupeckiego, Andrychiewicza, Franciszka
Górskiego, Radwana, Zawidzkiego, Bieliń-
skiego, Wolskiego i Mintera; Podpułkowni-
ków: Szażyńskiego, Olędzkiego, Czarnom-
skiego, Reszkę, Czaykowskiego i Lewiń-
skiego.

S. Anny Klasy IIgiej.

Podpułkowników: Maykowskiego, Kol-
bersza i Engbicht.

S. Stanisława Klasy IIIciej.

Z Korpusu Kadetów w Kaliszu, Kapita-
nów: Plucińskiego i Paprockiego.

S. Stanisława Klasy IVtej.

Z tegoż Korpusu, Poruczników: Kwiat-
kowskiego, Strzeleckiego i Kuleszę; Podpo-
ruczników: Kosińskiego i Wiszniewskiego.

S. Włodzimierza Klasy IVtej.

Z Sztabu Głównego części Jenerała
Kwaternistrza Jeneralnego, Kapitana Zdano-
wskiego, i z Pułku 4go Piechoty Linowej,
Majora Kudler.

S. Anny Klasy IIIciej.

Z Korpusu Kadetów w Kaliszu, Poru-
czników: Misiewiczza i Pelzuckiego.

Sędósownie do Decyzji Najjaśniejszego
CESARZA Jmci i KROLA,

Postępuje na wyższy stopień

W Korpusie Artylerji i Inżynierów:
Kapitan Inżynierów Alexander Linsenbarth,
na Podpułkownika.

Przeznaczony zostaje

W Piechocie: Adjutant polowy przy Jene-
rale Dywizji Żółtowskim, z Pułku Gre-
nadyerów Gwardyi, Kapitan Michał Cheł-
moński, do pełnienia tymczasowie obowią-
zków Szefa Sztabu Dywizji 2giej Piechoty.

Naczelnj Wódz

(podpisano) KONSTANTY

W. X. R.

Zgodno z Oryginałem:

p. ob. Szefa Sztabu Głównego,
Jenerał Brygady Siemiątkowski.

ROZKAZ DZIENNY

Do Wojska Polskiego.

w Kwaterze Głównej dnia 11 Lipca
w Warszawie 1829 r.

Za Najwyższym Rozkazem.

Z okazji bitew w dniach $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$ i $\frac{1}{7}$ Maja
r. b. z chwałą przeciw Turkom odbytych.

Otrzymują Pałasz honorowy,
z napisem: za *Waleczność*.

W Sztabie Głównym: W części Jene-
rała Kwatermistrza Jeneralnego, Kapitan Szy-
manowski i Porucznik Małgorzewicz.

Ozdobieni zostają

W teyże części: Porucznik Batryn, Or-
derem S. Anny klasy 3ciej z kokardą; Po-
rucznik Kijeński, Orderem S. Włodzimierza
klasy 4tej z kokardą.

Otrzymują Urlopy

W Sztabie Głównym: W części Jenera-
ła Kwatermistrza Jeneralnego, Porucznik Ro-
sengardt, na miesiąc 3, do Węgier.

W Korpusie Artylerji i Inżynierów:
Porucznik Inżynierów Szymoński, na dni 75
do Marienbad.

W Piechocie: Przykommenderowany do
Pułku Strzelców pieszych Jego Cesarzsko-Kró-
lewskiej Mości Nro 1, Kapitan Bardzki, na
dni 12, w Wielkie Xięztwo Poznańskie.

W Jeździe: Dowódca Pułku Strzelców
konnych Jego Cesarzewiczowskiej Mości
Wielkiego Xięcia Alexandra Następcy Tronu
Nro 1, Pułkownik Jankowski, na miesiąc
3, do Marienbad. — W Pułku 3cim Strzel-
ców konnych, Major Dunin, na miesiąc
3, do Karlsbad. — W Pułku 4tym Strzelców
konnych, Podpułkownik Zdanowski, na mie-
sięcy 2, do Tręczyna. — Jenerał Brygady
Tomicki, na miesiąc 3, do Obersaltz-
brunn. — W Korpusie Żandarmeryi, Kapi-
tan Lewartowski, na dni 36, do Galicji Au-
stryjackiej.

Naczelnj Wódz

(podpisano) KONSTANTY

W. X. R.

Zgodno z Oryginałem:

p. ob. Szefa Sztabu Głównego,
Jenerał Brygady Siemiątkowski.

Kurs Listów Zastawnych

dnia 14 Lipca 1829 r.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych.

Żądano zł: 91 gr. —

Płacono — 90 — 15

Z Petersburga d. 17 Czerwca D. K.

(Z Ruskiego Inwalida.)

Najjaśniejszy Cesarz Jegomość, przez rozkaz najwyższy pod dniem 28 Maia, wydany w Podsdamie, J. K. Mość Xięcia Alberta Pruskiego mianować raczył Szefem pułku Małorossyyskiego kirysyerów, który odtąd nazywać się ma pułkiem kirysyerów Xięcia Alberta Pruskiego.

Dwunastu Turków, których stopień wojskowy odpowiada stopniowi Pułkownika w naszym wojsku, dostało się z byłą osadą Warny w niewolę naszą. Turcy ci byli z początku trzymani w Bobruysku jako jeńcy wojenni; od niejakiego czasu zostali przywiezieni do Petersburga, gdzie mieszkają w domu przez Rząd dla nich niętym i umeblowanym, i dostają wszystko czego tylko potrzebują do swego utrzymania. Dyrektor Korpusu Paziów i Kadetów Pan Demidow, który już dawniej zaszczycił ich swemi odwiedzinami i dał im dowody swojej przychylności, kazał dla nich w dniu napowietrzney żeglugi Pana Robertson wyznaczyć miejsce w ogrodzie pierwszego Korpusu Kadetów, i tam częstować po Turrecku faykami, owocami i chłodzącemi napojami. Tak uprzejme postępowanie, które każdy z kim tylko znajomość zabrają mniemy więcej dla nich zachowanie, tudzi że używanie zupełney wolności, dało im już kilkakrotnie powód do wynurzenia, iż w Rossyi nie zostają jako jeńcy, lecz jako goście. Ta niespodziewana przez nich wspaniałość, zrobiła na jednym z nich szczególnie głębokie bardzo pocieszające wrażenie. Niedawno człowiek ten rodem z Rumelii, wzniosł przy wielu świadkach oczy ku niebu, położył rękę na piersiach i rzekł: — "Przyrzekam przed BOGIEM, iż odtąd nigdy z żadnym jeńcem wojennym nie będę się po naszymu obcho-

dził, lecz tak iak się z nami w Rossyi obchodzą, a to żeby mię równie mógł błogosławić tak iak my błogosławimy Rossyan za ich przyjacielskie i braterskie obeyście się z nami."

W Gazecie Tyfliyskiej, pod dniem 17 Maia, czytamy:— "W stronach Zakaukaskich, w szczególności zaś w Tyflisie, można powiedzieć, iż tegoroczney wiosny prawie nie widzieliśmy dni pogodnych. Teraz połowa już Maia, a cieplomierz o południu nigdy nie pokazuje więcej nad 15°, nocą zaś bywa niżej 10°; niemal codziennie spadaią deszcze na niskich miejscach, a na górach ogromne śniegi. Rzeka Kur, dnia 6 b. m., wystąpiła z brzegów i zalała przez Niemców osiadłą tak nazwaną Kolonię Tyfliyską, leżącą na lewym brzegu rzeki, naprzeciw miasta; woda podniosła się aż do dachów. Szczęściem, że się to we dnie przydarzyło; przeto mieszkańcy zdążyli wcześniej schronić się i zabrać swoje rzeczy. Nazajutrz woda opadła, a koloniści powróciwszy do swych domów, znaleźli okropne ślady spustoszenia w niektórych domach ściany zostały wodą zerwane, okna i drzwi zniesione, a małe ogródki, otoczone palisadami, które się znajdowały przed każdym domem, zupełnie były zniszczone. Wylew rzek i wielkie błoto niezmiernie utrudniają komunikacją tak drogą Woienno-Gruzyską, iako i innemi drogami, w stronach Zakaukaskich."

— Dnia 18. —

Xięgę Lubomierski, Porucznik Klasyckiego pułku huzarów, mianowany został Adjutantem przy Naczelnym dowódcy 1szej armii Jenerale Feldmarszałku Hr: von der Osten-Saken.

Gazeta wydawana w Smyrnie, pod napisem: Courier de Smyrne (Goniec Smyr-

ński), a za iey przykładem, pisma Periodyczne Francuzkie utrzymują, że flotta nasza na morzu Czarnem, składa się ze statków następujących: 9 okrętów liniowych: Miasto Paryż o 110 działach, Cesarz Franciszek o 110, Cesarzowa Maryia o 84, Król Pruski o 84 (zmyślony), Pantalaymon o 84, Hollandyia (zmyślony) Nord-Adler, Parmen i Szkun (nie rozumiemy) o 74 działach; z 6 fregat: Sztandart o 56, Estafeta (zamiast Eustachy) o 44; Flora o 44, Rafał o 36 i i Pospieszna o 36 działach, z 28 korwet, brygow i statków małych; ogółem 42 statków.

Zamiast prostowania i zbijania tych wiadomości fałszywych, umieszczamy tu spis floty Czarnomorskiej, wyciągnięty z rozkazów dziennych, wydanych do floty przez Głównego iey Dowódcę, z początku roku bieżącego 1829,

Okręty: 1) Paryż i 2) Cesarz Franciszek, każdy o 110 działach, 3) Cesarzowa Marya i 4) Czesna o 74 działach, 5) Pantalaymon o 80, 6) Pimen, 7) Nord-Adler, 8) Parmen i 9) Jan Złotousty o 74 działach, 10) Tenedos, 11) Archipelag i 12) Erywan o 60 działach, 13) Anapa mieścić będzie dział 84, 14) okręt Skory mieści w sobie szpital podróży.

Fregaty: 1) Eustachy, 2) Flora, 3) Pospieszna, 4) Sztandart o 44 działach, i 5) Rafał o 36 działach. Szalupa Dyana o 28, korwetą Jazon o 23 działach. Brygi: 1) Merkury, 2) Pegaz, 3) Orfeusz o 20 działach, 4) Ganymedes o 18, 5) Mingrelia o 15 działach.

Brygantyny: Nareys i Elżbieta o 10 działach. Szkuny: Sewastopol o 14, Goniec o 12 działach. Lugry: 1) Szeroki, 2) Głęboki, 3) Strzałę o 10 działach.

Kutry: 1) Sokół, 2) Słowik, 3) Skowronek i 4) Jaskółka o 10 działach. Na wszystkich tych okrętach i statkach znajduje się 1496 dział. Procz tego, przy flocie Czarnomorskiej liczy się teraz statków bombardyerskich 43, iachtów 3, statków parowych 2 i przewozowych 16, na których liczba dział nie jest nam wiadomą. Wszystkich zaś, z wyżej wyliczonymi statkami i okrętami, flotta nasza Czarnomorska, liczy bander 60.

— Dnia 20. —

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Stosownie do Najwyższego Cesarskiego Manifestu z dnia 7 Maia 1817, Rada Kredytowych Instytucy Państwa odbyła dnia 17 b. m. roczne swoje posiedzenie w celu złożenia rachunków tych Instytutów, Minister finansów Jenerał piechoty Kankrin rozpoczął posiedzenie następującą mową:—”Celem naszego dzisiejszego zebrania jest złożenie rachunków naszych zakładów Kredytowych za rok 1828. Rachunki te nie wystawiają żadnych innych wypadków oprócz niektórych rozporządzeń, których potrzebę spowodowała dzisiejsza wojna. Na posiedzeniu przeszłorocznem miałem już sposobność przy złożeniu rachunków za rok 1827 udzielić niektórym objaśnień o środkach użytych przez nas do pokrycia wydatków wojny. Wprawdzie wojna ta trwa ciągle, wszelako nasze zapasy pieniężne nietylko, że były dostateczne do zaspokojenia bez żadney zwłoki wydatków ale nadto do otworzenia nowych źródeł pomocy, i to przy niezwłocznem przedsięwzięciu potrzebnych do tego środków; albowiem każda strata czasu w interessach tego rodzaju jest nienagrodzona. Te względy spowodowały rząd iż przystąpił, oprócz wzięcia niektórych sum z banku pożyczkowego krajowego, do zaciągnięcia nowej pożyczki w Hollandyi. Wiadomo iż korzystnie została otworzona ta pożyczka

jak szybko rozerwano trzy serye wynoszące 18 milionów zł: Hol: Tak umiarkowana pożyczka bez wątpienia nie będzie ciężarem dla Państwa. Niemniej przez to pokryte zostały znaczną przewyżką koszta wojenne za r. 1828 i 1829, a jeżeli trzeba będzie z owych źródeł pomocy, tedy Ministerstwo finansów ma mocną nadzieję iż je utworzy w stosownym czasie. Co się tycze samego naszego kredytu tak zagranicznego jak wewnętrznego, pozostaie mi tylko nadmienić, iż wypadki r. 1828 nie tylko, że nie miały żadnego szkodliwego wpływu na stan naszych papierów, ale owszem publiczność płaciła je po najkorzystniejszych cenach. Kurs naszych wexlów utrzymuje się na dobrej stopie, a agio na monecie brzęczącej nieco spadło, pomimo, iż wojna potrzebę iey zwiększyła. — Po tym wstępie przystąpił Minister skarbu do objaśnienia rachunków z roku 1828. Udzielamy z nich co następuje: przez rok powyższy wciągnięto do księgi długów Państwa nowych długów 67,000 rubli srebrnych i 288,000 rubli assygnacyjnych, a nowa pożyczka Hollenderska ciągły rok 1829. Cały stan długu do roku 1829 wynosi w assygnacjach 553,621,399 rubli 80 kop. Summa zaś umorzonego w tey epoce długu 116,909,000 rubli assygn. — Z summa, które pozostały z pożyczki zaciągnięney 1822 roku od domu Retszydów, tudzież ze spalenia roku 1822 i 1823 assygnacyy, z których osobny kapitał był złożony, znalazło się na początku roku 1829 w kassie przewyżki 4,590,898 rubli 94 1/2 kop: w złocie, 8,698,175 rubli 56 1/2 kopiek w srebrze, i 14,394,419 rubli 93 kop: w assygnacjach. Massa zostających w obiegu assygnacyy bankowych wynosiła dnia 1 Stycznia 1828 takż niezmienioną co i w przeszłych latach summę 595,776,310 rubli papierowych. Czysty dochód banku pożyczkowego w roku 1828 wy-

nosił 795 rubli w złocie, 27,033 rubli 45 kop: w srebrze, i 2,256,169 rubli 74 1/2 kop: w assygnacjach, a cały fundusz iego 373,762,000 rubli. Czysty zysk banku handlowego i iego kantorów przyniósł 2,147,083 rubli 65 kop:, a cały iego fundusz składa się z 903,616,827 rubli 28 kop: w assygnatach, 11,478,594 rubli i 24 kop: w brzęczącej monecie.

Z Odessy d. 12 Czerwca D. K.

(Z Dziennika Odeskiego.)

Odessa z wielu względów stoi w rzędzie nayoświeciejszych miast Europy. Stopień cywilizacyi znaczney części iey mieszkańców, bezpośrednio i prędkie stosunki iey z całą prawie Europą, liczba i rozmaitość znajdujących się w niej zakładów naukowych, Muzeum, wydawanie Dziennika, towarzystwa: gospodarstwa wiejskiego, dobroczynności i opieki więziń, są tego dowodem; dno się atoli postrzegać niedostatek książek do czytania mieszkańcom tutejszym, a zwłaszcza przyjeżdżającym tu wędrownikom. Aby temu zaradzić, główna kraiu Noworosyjskiego Zwierzchność postanowiła założyć tu Bibliotekę Publiczną. Na początkowy zakład tak pożytecznego zaprowadzenia, przeznaczona jest summa, zebrana z wydawania Gazety Odeskiej. Zgromadzone pracami literackimi pieniądze; szal.ż mogą byćdź lepiej użytymi, iak na rozprzestrzenienie oświaty? Użycie takie będzie powrotem długu do tegoż źródła, z którego on moralnie zaciągnięty został. Summa odłożona teraz na początkowy zakład biblioteki, wynosi około 15,000 rubli. Drugim środkiem ku pomnożeniu tak pożytecznego zakładu będą ofiary prywatne w pieniądzech i książkach, które będą przyjmowane od wszystkich, życzących sobie być uczestnikami rychlejszego doprowadzenia tego zamiaru do skutku. Imiona

wszystkich czyniących ofiarę i dary ich będą umieszczane w Gazecie Odeskiej. Na umieszczenie Publiczney Biblioteki przeznaczyła Zwierzchność dom, zbudowany dla mieysc urzędowych miasta, na nowym bulwarze. Utrzymanie i pomnożenie iey na czas przyszły, tudzież ułożenie prawideł, podług których będzie ona bezpłatnie otwierana dla wszystkich, co zechcą z niej pożytkować, i mianowanie bibliotekarza przyjmie na siebie Główna Zwierzchność kraju Noworosyjskiego. — Pierwiastkowe urządzenie tego zakładu poruczonem zostało Radcy Kollegialnemu Lewszinowi.

Z Berlina d. 16 Lipca.

Wczoraw o godzinie 10 N. Cesarzowa Rosyjska, opuściła stolicę naszą, udając się z powrotem do Petersburga. N. Król oraz Xiążęta i Xiężne odprowadzili Jey Cesarzką Mość do Fridrichsfelde, gdzie bolesne nastąpiło pożegnanie.

N. Pan przyjmował w Podsdamie Kr: Hiszpańskiego Posła i Ministra, Kawalera Cordova, i odebrł od niego list wierzyszelnny.

Z Paryża d. 8 Lipca.

Według doniesień do Marselii przybyłych, wojna pomiędzy Wehabitami i Wca-królem Egiptu stała się bardzo zaciętą. Wojska Mehemeda, pomimo nowey ich organizacji i uzbrojenia znaczną pomoc miały klęskę. Wehabici przewyższają Egipcyan jazdą, a przy tem mają i oni urządzony korpus regularnego wojska, pod wodzą jakiegoś Europejskiego officera, którego iedni mieniają być Szwedem, inni Czechem lub Siedmiogrodzaninem, a który nawet i w artylerji ich znaczne zaprowadził ulepszenia.

Z Madrytu d. 29 Czerwca.

Wkrótce nastąpią zaślubiny J. K. Mości z Xiężniczką Neapolitańską Maryją Krystyną.

Ministryum nasze trudni się usilnie organizacją woyska. Na prowincyjach wielkie nieukontentowanie trwa ciągle, i najmnieysza iskierka wojnę wewnętrzną zapalić może. Przytym rząd dowiadauię się, że wszelkie usiłowania do podbicia na nowo Amerykańskich Kolonij, wcale korzystne ni bydź nie mogą, bo i Meksykanie oraz Kolumbiczycyowie przygotowania czynią aby wyspę Kuba opanować można.

Z Londynu d. 4 Lipca.

Słychać, iż narada dnia 16 Maja, podług której granice Grecyi zwrócone zostały do Morei i Cykladów, nie jest jeszcze formalnie w protokół wpisana, ponieważ Poseł Rosyjski, Xiążę Liewen, nie chciał bez wiedzy Dworu swojego zezwolić na wszystkie punkta. Xiążę Zufiakin pojechał onegdaj rano z pisnmem od Xięcia Liewen do Petersburga.

Podług pism naszych, Portugalskiemu Jenerałowi Hr. Villa-Flor, udało się dostać na Terceirę mimo zamykania tej wyspy przez eskadrę Don Miguela, na której obiał zaraz naczelne dowództwo iako Jenerał Kapitan i wydał odezwę do ludu, w której wyraził, iż nietylko myślą jego jest bronić Terceiry do ostatniego, ale także z innych wysp Azorskich wypędzić strouników uzurpatora.

Okręt North-Star przywiózł z Brazylii Posłowi tego narodu 4000 karatów dyamentów.

Osoby utrzymujące wszystko dobrze wiedzieć, mówią, iż królowa Donna Marya w

krótce opuści Anglię i uda się do Wiednia dla ukończenia edukacji. P. Barbacena nie ma iey towarzyszyć, ale powrócić do Brazylii. Chwalone tu jest postanowienie Don Pedro i Ministeryum Angielskie zamyśla zaraz po wyjeździe młodey Królowey przedsięwziąć kroki do zagodzenia dyplomatycznych nieporozumień z Portugalią. W tey chwili rozchodzi się atoli wiadomość, że Don Pedro przysłał z Rio-Janeiro rozkaz, aby odjazd iego córki, zapewne na przełożenia Barbaceny, był ieszcze wstrzymany. Gabinet Francuzki, który coraz więcej zyskuje wpływu do spraw zewnętrznych i przy największey wewnątrz kraju zgodzie przybrać może postawę pojednawcy w Europie, miał pochwalić kroki, które Ministeryum Angielskie przedsięwziąć chce względem Portugalii.

Onegday przyzdywał Xiążę Klarencyi na rocznym obiedzie korporacyi trzech Jedności, na którym znajdował się także Xiążę Wellington i inni Ministrowie.

Foseł Francuzki, Xiążę Polignac, rozmawiał wczoraj z Xięciem Wellington.

Rząd nasz odebrał dziś rano pismo z Meksyku pod dniem 2 Maja. Rząd tameczny postawił władzom prowincjonalnym uchwałę Prezydenta, aby, aż do roztrzygnięcia Kongresu, niezmuszały do wynoszenia się tych Hiszpanów, którzy są poddanymi przyjacielskich Mocarstw i tych, którzy stanowili osadę okrętu Kongres (dawniey Azyi). Przeszło 600 Hiszpanów opuściło już Rzeczpospolitą. Podług Gazet w Vera-Cruz wychodzących Kongres postanowił pod dniem 4 Kwietnia, że pieniądze z złupioney w Puebla konduktuy uznane są za dług narodowy. Drugą uchwałą dozwolił wyprowadzić towary bez opłaty cła, które były na skłd w miesiącu Kwietniu 1829 złożone.

Mianowany niedawno Konsulem jeneralnym i Ajentem przy Cesarzu Marokańskim, P. Drumond Hay odpłynie z Portsmouth na miejsce swojego przeznaczenia.

Najnowsze doniesienia z Kolumbii przez Jamaikę, potwierdzają wiadomość, iż rząd Peruwiański wzbrania się zatwierdzić przedugodne punkta pokoju. Boliwar znajdujący się w Quito, rozkazał zaraz swym wojskom ruszyć przeciw Limie.

Niedawno, na gościńcu pod Hammer-smith w Szkocyi, robione było doświadczenie z powozem, któremu nadawała ruch machina z pomocą gazu. Powóz ten toczył się z podróżnemi siedzącymi wewnątrz, z wielką łatwością siedm mil Angielskich na godzinę.

Nieraz już czynione były próby zaprowadzenia jedwabników do Irlandyi. Niedawno, usadowiła się w Mount-Loftus, w Hrabstwie Cork, Kolonia, mająca przeszło pół miliona gąsienic iedwab snujących. Nie ma tam wprowadzić drzew morwowych, lecz rosną obficie krzewy trzmieliny (*Evonymus europaeus*), których liście jedwabniki chętnie iedzą. Obawiają się przecież, aby ten zakład długo utrzymywać się mógł.

Gazeta *Globe* zawiera co następuje: —
“Zwycięztwo Rossyjan nad Turkami jest naturalnie uważane za wypadek, który może mieć ważny wpływ na tegoroczną kampanię. Usprawiedliwia przytem zaufanie Cesarza, jakie miał w talentach i czynności Jenerała Diebitsch, którego korzystne o nim mniemanie Monarchy wyniosło tak szybko na dostojność, którą obecnie sprawuje. Pokazuje się także z tego wypadku, iż Turcy mimo niezaprzeczonych postępów karności, zawsze ieszcze tak są nierozważni w swoich

działaniach iak dawniey, i ias dokładniey rozpoznawać zechcemy ostatnie wypadki zaszłe na widowni wojny, tem bardziey nas zadziwi, iż Rossyianie mogli wykonać takie poruszenia w nieprzyacielskim kraju, o których przeciwnicy ich bynajmniey nie wiedzieli. Łańcuch Bałkanu, którego główny kierunek jest na wschód i zachód, dzieli się na północy na wiele mniejszych ramion, rozciągających się aż do równin Naddunajskich. Na wschodniey stronie tych pagórków i u stop tychże wznosi się mocno obwarowana twierdza Szumła, front i zewnętrzne szaniec tej twierdzy (w tyle iey góra tworzy naturalną mocną warownią) leżą ku wschodowi; Szumła jest odległa od Sylistryi około 60 mil Angielskich, ta ostatnia leży niemal w prostym północnym kierunku. Odległość Szumli od Warny wynosi blisko 50 mil Angielskich. Warną uważana ze strony wschodniey Szumli, leży względem niej na południe. Trzymane w osadzeniu ostatniey zimy przez Jenerała Roth obwarowane miejsce, tworzyły prawie w środku między Szumłą i Warną linię, która przechodziła przez drogi będące między temi obudwoma twierdzami. Z miejsc tych leżało najbardziey ku południowi Prawodi; odległość iego od Szumli w kierunku południowo-wschodnim, wynosi około 30 mil Angielskich, i ani to miejsce, ani żadne inne z umocnionych Rossyjskich stanowisk, nie było wzięte przez Turków w ciągu zimy, pomimo nadzwyczajnych nadziei, iakie niektóre osoby miały w mężstwie Turków, a którzy stósownie do ich zdania, Warnę nawet zdobyć na powrót mieli. Jak wiadomo, ruszył Wielki Wezyr około połowy Maja z Szumli, i dnia 17 uderzył na stanowiska Jenerała Roth (sądząc z położenia Eski-Arnautlar, na które uderzono) w tym głównym zamiarze,

ażebey stojącemu w Prawodi korpusowi przeciąć komunikacyie z innemi wojskami linii Rossyjskiej. Dotąd postępowanie Turków zdaie się, iż było dobre; lecz zostaje jeszcze nie wyjaśniona, iakim sposobem mógł Jenerał Diebitsch opuścić ze znaczną siłą stanowisko swoje pod Sylistryją, i iść sześć dni przez okolice prawie niedostępne i przeciągać przed Szumłą oddalony o kilka mil od iey wałów, żebey przy tem Turcy nie mieli najmnieyszey o iego zbliżeniu się wiadomości. Z resztą wkrótce musi się pokazać, iak dalece ostatnie zwycięztwo Rossyjan było ważne i w skutki obfite. „

Od brzegów Menu d. 13 Lipca.

Kr. Bawarski nadworny Malarz Stieler w Minchen, zatrudniony właśnie malowaniem portretów naturalney wielkości Xcia Maksymiliana i iego małżonki, odebrał zlecenie wygotowania portretu Xiężniczki Amalii, przyszłej Cesarzowey Brazylijskiej.

Od granic Turckich d. 2 Lipca.

Rządca Bosnii Ali Ramik Basza, rozkazał w czterech obwodach władzy iego ulągłych, ażeby zebrać Korpus 5 tysięcy tak piechoty iak jazdy pod Nowi-Bazar, i tam oczekiwać dalszego przeznaczenia, czy to do Szumli, lub Widynu ruszyć, lub też z armią Baszy Skutaryy połączyłby się przyszło, który pod swą komendę 60,000 Arnautów zgromadzić ma.

W Sarajewie w Bośni postrzegano w ostatnich czasach wielki ruch Kurjerów, pomiędzy rządcą Sarajewa, Baszą Skutaryjskim, Metropolita Montenegryndów i Xięciem Serwiskim Miłoszem Obranowiczem, czego cel acz dotąd niewiadomy, lecz nastąpić mające wypadki pawod takowy wkrótce wykryją.